

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BANJALUKA
Broj: 11 0 U 016801 16 Uvp
Banjaluka, 18.01.2019. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija: Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Ljiljane Bošnjak Glizijan i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće zapisničara Snežane Crnojević, u upravnom sporu po tužbi Udruženja građana „A. i. c.“ iz B. (u daljem tekstu: tužilac), zastupan po predsjedniku udruženja M. D., protiv rješenja broj: ... od 21.05.2015. godine Ministarstva.... (u daljem tekstu: tuženi), u predmetu ostvarivanja prava na podsticajna sredstva za sufinansiranje studijskog putovanja, odlučujući o zahtjevu tuženog za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci, broj: 11 0 U 016801 15 U od 14.03.2016. godine, na sjednici vijeća, održanoj dana 18.01.2019. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev se uvažava, presuda Okružnog suda u Banjaluci, broj: 11 0 U 016801 15 U od 14.03.2016. godine se preinačava na način da se tužba odbija, kao neosnovana.

Odbija se zahtjev tužioca da se tuženi obaveže nadoknaditi mu troškove upravnog spora.

Obrazloženje

Pobijanom presudom uvažena je tužba i poništen osporeni akt tuženog, pobliže naveden u uvodu ove presude, kojim je odbijena žalba tužioca, izjavljena protiv rješenja Agencije... broj: 12/7.3-403-2520/14 od 10.11.2014. godine, kojim je odbijen zahtjev tužioca za unapređivanje znanja i vještina u ruralnim područjima kroz podršku studijskom putovanju u Portugal.

Uvaženje tužbe je opravdano stavom suda da nije prihvatljiv razlog tuženog da je za studijsko putovanje potrebno više od dva lica, jer da to ne proističe ni iz jedne odredbe Pravilnika o uslovima i načinu ostvarivanja novčanih podsticaja za razvoj poljoprivrede i sela („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 60/14, u daljem tekstu: Pravilnik), važećeg u vrijeme odlučivanja, niti da se može prihvatiti zaključak tuženog da tužilac ne ispunjava uslove iz člana 70. stav 1. tačke 2. Pravilnika, a iz razloga što nije medijska kuća, koja ima zaključen ugovor sa tuženim, jer da iz programa, koji je tužilac priložio uz zahtjev, proističe da se radi o studijskom putovanju, koje podrazumijeva posjete pojedinim departmanima instituta, intervju sa šefovima katedri, video snimanje i slikanje kadrova univerziteta i uslova studiranja, posjete studentskim službama, kao i opcioni obilazak poljoprivrednih gazdinstava i izrade reportaže o portugalskoj poljoprivredi, a u cilju izrade internet prezentacije o studijskom putovanju, a sve imajući u vidu navedenu preporuku, koju je izdao tuženi i u kojoj je navedeno da sajt tužioca ima značaj za informisanje i stručno obrazovanje poljoprivrednika i promociju aktivnosti nadležnih i ostalih institucija iz oblasti poljoprivrede. Za nižestepeni sud nije od posebnog značaja to što sajt tužioca nije ažuriran

od 01.04.2014. godine, s obzirom da je zahtjev podnesen 14.04.2014. godine, a odbio je i prigovore tuženog da djelatnost, koju planira tužilac, nije sadržana u Programskim ciljevima i Statutu tužioca, jer se na te razloge nije tuženi pozvao u osporenom aktu. Na osnovu takvih razloga nižestepeni sud je zaključio da osporeni akt nema valjane i argumentovane razloge za odbijanje žalbe.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje pobijane presude (u daljem tekstu: zahtjev) tuženi osporava njenu zakonitost zbog povreda pravila postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Ne spori da Pravilnik nije propisao šta je studijska grupa, ali tvrdi da je opštepoznato da grupu predstavlja troje ili više lica, u kom pravcu se poziva i na propise iz okruženja, konkretno na Federaciju BiH, ali i na praksu tuženog, sa tvrdnjom da su takvi podsticaji davani samo za studijska putovanja koja su činila grupe preko 20 lica, dok je tužilac podnio zahtjev za dvoje lica; ukazuje da su tražene i dnevnice, suprotno Uredbi o službenim putovanjima, na koje pravo imaju lica zaposlena u javnim organima, što nižestepeni sud nije imao u vidu, jer da to nisu članovi tužioca. Posebno ukazuje da izrada reportaže nije djelatnost tužioca ni po Statutu, a ni po rješenju o registraciji tužioca, što je suština podnesenog zahtjeva, s obzirom da autentična reportaža je nadležnost iskusnih novinara, zbog čega je tužilac izbjegao navesti takav zahtjev (član 70. staav 1. tačka 2. Pravilnika), s obzirom da nema osnova za podsticaje za informisanje, koji pripadaju medijskim kućama, sa zaključenim ugovorom sa tuženim, a upravo se tužilac u žalbi i tužbi deklarirao kao subjekt od značaja za informisanje i stručno obrazovanje poljoprivrednika, ali je ipak zahtjev označio kao studijsko putovanje, pa se izrada reportaže ne može izjednačiti sa studijskim putovanjem. Ističe da je tuženom pobijanom presudom naloženo donošenje novog upravnog akta, uz obavezu uvažavanja pravnog shvatanja suda, a koje nije izneseno u pobijanoj presudi, niti je navedeno koje povrede postupka je tuženi učinio. Ukazuje i da se pobijana presuda zasniva na preporuci tuženog iz 2008. godine, koju je tuženi dao za kreiranje sajta tužioca, a što ne može biti razlog za poništaj osporenog akta, jer je ta preporuka data davno i sa određenim ciljem, koji se nije ispunio, s obzirom da portal tužioca nije ažuran, a od 2007. godine nisu izrađene najmanje 4 web stranice, te mnoge stranice nisu ažurirane po nekoliko godina, što je prvostepeni organ utvrdio nakon podnesenog zahtjeva tužioca, a o čemu presuda nije dala valjane razloge, s obzirom da je nižestepeni sud cijenio samo tu preporuku, ali paušalno. Predložio je ukidanje, ili preinačenje pobijane presude.

U odgovoru na zahtjev tužilac osporava legitimitet tuženom da podnese zahtjev protiv osporene presude, sa tvrdnjom da osporeni akt nije stekao pravosnažnost jer je poništen, zbog čega predlaže odbacivanje zahtjeva, te u svemu osporava navode zahtjeva.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev i spise predmeta, na osnovu člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio, kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Pobijana presuda nije pravilna i zakonita, kako to osnovano ističe tuženi u navodima zahtjeva.

Iz sadržaja predmetne upravne stvari se zaključuje da je zahtjev tužioca za ostvarivanje prava na podsticajna sredstva za sufinansiranje putovanja u P. odbijen iz razloga što je prvostepeni organ zaključio da namjeravano putovanje dva člana tužioca nema karakter studijskog putovanja u Portugal, s obzirom na cilj posjete, koji je tužilac označio u Programu namjene, a to je podizanje informisanosti mladih ljudi o mogućnostima

studiranja u zemlji i inostranstvu, o čemu je pravilne razloge dao tuženi u osporenom aktu, prilikom odlučivanja o žalbi tužioca. Za mogućnosti studiranja mladi ljudi se mogu informisati na različite načine, tako da izrada internet prezentacije o studijskom putovanju u Portugal ne opravdava zahtjev tužioca u smislu člana 70. stav 1. tačke 2. Pravilnika, s obzirom da je tužilac samo opciono naznačio u Programu namjere obilazak obližnjih poljoprivrednih gazdinstava i izradu reportaže o portugalskoj poljoprivredi, što ne može predstavljati studijsko putovanje, niti studijsko putovanje može podrazumijevati samo posjete pojedinim departmanima instituta i intervju sa šefovima katedri, slikanje kadrova univerziteta, utvrđivanje uslova studiranja i posjete studentskim službama, čime se ne može opravdati primjena navedenog člana i odobravanje podsticaja po zahtjevu tužioca. Pravilno je tuženi ukazao da izrada reportaže nije djelatnost tužioca, a što jeste suština zahtjeva i po kom osnovu tužilac i ne može podnijeti zahtjev, jer to predstavlja podsticaje za informisanje, koje pripada medijskim kućama, sa zaključenim ugovorom sa tuženim. Istina, tužilac zahtjev označava kao studijsko putovanje, ali se to studijsko putovanje ne može izjednačiti sa izradom reportaže, koja bi služila za izradu internet prezentacije, kako to osnovano tuženi navodi. Pravilno je ukazano i da je pobijana presuda zasnovana na preporuci tuženog iz 2008. godine o kreiranju sajta tužioca, a to ne može biti razlog da se osporeni akt poništi, s obzirom da je ta preporuka data dosta davno i da je svakako trebalo izvršiti ocjenu da li je tužilac ispunio određene ciljeve, koji su u tom momentu predstavljeni tuženom, zbog čega je pregled portala tužioca i izvršila Komisija, koji je obavljen 10.11.2014. godine, pa kada je ta komisija utvrdila da je portal neažuran od 01.04.2014. godine, onda je to i te kako značajan period, za razliku od razloga u pobijanoj presudi, prema kojima nižestepeni sud smatra je beznačajan period što sajt tužioca nije ažuriran od 01.04.2014. godine do dana podnošenja zahtjeva, tj. 14.04.2014. godine, a što predstavlja samo 13 dana. Dakle, Komisija je imala u vidu 7 mjeseci neažurnosti portala tužioca, a zbog čega je nižestepeni sud imao u vidu period od 01.04. do 14.04.2014. godine u pobijanoj presudi nije posebno obrazloženo, što i nije mogao biti razlog da se osporeni akt tuženog poništi, što pobijanu presudu čini nepravilnom. Iz Programa za namjenu, koji je tužilac priložio uz zahtjev, shodno članu 70. stavu 2. Pravilnika, ne može se zaključiti da predviđeno putovanje u Portugal, ima karakter studijskog putovanja, kojim bi tužilac doprinio ruralnom razvoju, o čemu je pravilne razloge dao prvostepeni organ u ožalbenom rješenju, ali i tuženi u osporenom aktu, kojim je odbijena žalba tužioca.

Iz navedenih razloga, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi ostvareni su razlozi predviđeni odredbama člana 35. stav. 2. ZUS, pa se zahtjev tuženog za njeno vanredno preispitivanje uvažava, na osnovu odredaba člana 40. stav 1. i 2. tog zakona, pobijana presuda preinačava tako da se tužba odbija, kao neosnovana, jer nema osnova da osporeni akt poništi, predviđenih odredbama člana 10. tačke 1. i 2. ZUS.

Odbijanje zahtjeva tužioca za naknadu troškova spora iz stava 2. presude se zasniva na odredbi člana 49. a) ZUS, kojom je propisano da stranka koja izgubi spor je dužna da protivnoj stranci nadoknadi troškove spora. Kako je zahtjev tuženog uvažen i pobijana presuda preinačena, tako da je tužba odbijena, kao neosnovana, to nije bilo osnova da se tužiocu odrede troškovi, koje je povodom istog imao.

Zapisničar
Snežana Crnojević

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpravka ovjerava
rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašić